

La bretxa salarial entre dones i homes arriba ja al 25,1% segons l'informe de CCOO de Catalunya presentat el 8 de Març

La Secretaria de la Dona i Cohesió Social de CCOO de Catalunya ha presentat un informe sobre la situació laboral i social de les dones durant el darrer any. I un any més comprovem que la crisi econòmica –capitalista i patriarcal, que ja fa vuit anys que dura, i que a Europa ha estat especialment forta als països del sud– i les polítiques que l'han acompanyada han sumit en la pobresa i han violentat drets fonamentals i de ciutadania, entre ells el de la salut, la majoria de persones i especialment les dones. Vegem algunes de les dades destacades de l'informe.

Un any més, la taxa d'inactivitat de les dones creix fins a situar-se en gairebé 11 punts per sobre respecte de la taxa dels homes. Els motius que recull l'EPA per a la inactivitat en les dones respon, majoritàriament, a la cura d'infants i de persones adultes malaltes i altres responsabilitats familiars o personals. La davallada de l'estat social i del benestar repercuteix directament en la desincentivació de les dones amb responsabilitats de cura per formar part de la població activa.

La taxa d'activitat és del 67,6% per als homes i del 56,8% per a les dones. En totes les franges d'edat, la taxa d'activitat és inferior per a les dones. La taxa d'ocupació de les dones, tenint en compte les diferències anteriors per a les dones autòctones, és del 46% i la dels homes és del 56,4%.

La taxa de temporalitat per al sector públic és del 19,9% per a les dones i del 16,3% per als homes; en el sector privat és del 19,9% per a les dones i del 21,3% per als homes.

Treball a temps parcial amb rostre de dona

La parcialitat es redueix lleugerament, però segueix tenint rostre de dona. La taxa de parcialitat en el sector públic és majoritària en el cas de les dones i en el sector privat és d'un 25,7% per a les dones i d'un 9% per als homes.

L'atur baixa per als homes i no per a les dones respecte al 2015 i se situa en un 16,5% i en un 19,1%, respectivament. Si a aquesta dada hi sumem la inactivitat i la menor taxa d'ocupació veiem que l'impacte és molt més negatiu per a les dones. La bretxa en la cobertura de l'atur també és important: la taxa de protecció per a les dones és 6 punts inferior. 1 de cada 3 homes té protecció, però en les dones és 1 de cada 4.

Ha tornat a augmentar la bretxa salarial entre homes i dones. En el salari brut anual arriba al 25,1%. Les diferències salarials entre dones i homes existeixen en totes les edats i augmenten amb el temps. A l'inici de la vida laboral, quan el salari és més baix, hi ha menys bretxa. Al llarg de la vida laboral els salaris dels homes augmenten en major proporció que els de les dones. Destaquem la bretxa salarial de 29,94% en la franja de 45 a 54 anys i de 14,63% en la franja de 25 a

editorial

POBRESA

La setmana passada va tenir lloc al Parlament de Catalunya un nou ple sobre la pobresa. Més enllà de la coincidència amb la majoria de diputats i diputades en la necessitat d'un pla de xoc contra la pobresa i l'exclusió social, la concreció de les mesures denota que no tothom el té al mateix nivell de prioritat.

La situació d'emergència social que viu la ciutadania requereix mesures concretes amb pressupost i no dilatades en el temps. La primera i més urgent és la posada en marxa de la renda garantida de ciutadania per donar resposta immediata a totes les persones aturades de llarga durada que ja no cobren cap prestació i estan caient en l'exclusió social. Aquesta prestació, que apareix en l'Estatut d'autonomia com a dret de ciutadania, ha estat reclamada per 121.191 signatures recollides en una iniciativa legislativa popular i a les quals el Parlament hauria de donar resposta.

La gent que està al límit de la pobresa no pot esperar. Ens calen respostes urgents si volem que aquest segon ple no sigui de nou una oportunitat perduda. ■

CCOO convoca vaga de 24 hores a Renfe i Adif el 23 de març

CCOO s'ha vist forçat a convocar vaga de 24 hores a Renfe i Adif el dia 23 de març per la paràlització per part del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques del compromís signat el passat desembre d'aplicar els convenis col·lectius i contractar més de 900 persones. Aquesta insòlita paràlització ataca directament els drets laborals i la possibilitat de crear ocupació en ambdues empreses. ■

Les plantilles de Delphi i Bacardi reclamen la implicació de la Generalitat davant el seu futur incert

Els sindicats a Delphi i Bacardi han reclamat a la Generalitat la seva implicació en la defensa de les plantes de Sant Cugat i Mollet, respectivament, per assegurar la seva continuïtat a Catalunya i el manteniment de tots els llocs de treball. CCOO de Delphi ha demanat concretar propostes per definir una alternativa de reindustrialització de la planta del Vallès Occidental. Per la seva part els treballadors i les treballadores de Bacardi han continuat fent mobilitzacions a Mollet del Vallès o davant del Parlament de Catalunya a Barcelona. Recordem que estan en perill uns 600 llocs de treball entre les dues empreses. ■

Presentació del llibre 'Movimiento obrero y sindicalismo', de Jean Jaurès

El proper 17 de març tindrà lloc la presentació del llibre del dirigent socialista francès Jean Jaurès (1859-1914), *Movimiento obrero y sindicalismo*. Es tracta d'una recopilació d'articles de l'autor, publicats al diari *L'Humanité*, que ell mateix va fundar.

Aquests articles tracten de qüestions relacionades amb el món del treball i el pensament socialista (sindicalisme i organització dels treballadors, cooperativisme, vaga i sufragi universal). Molts d'aquests escrits mantenen una plena vigència i no havien estat publicats en castellà fins ara. Aquesta edició inclou també la conferència que el 1911 Jaurès va pronunciar a Buenos Aires.

La presentació del llibre es farà a les 19 h a la sala Maria Aurèlia Capmany del Centre Cívic Pati Llimona, al carrer de Regomir, 3, de Barcelona.

Hi participaran, entre d'altres, Juan Manuel Patón, traductor del llibre i Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. ■

Convocats els premis de poesia catalana, Martí i Pol, i castellana, José M. Valverde

S'ha convocat el 27è Premi de Poesia Martí i Pol, en llengua catalana, i el 20è Premio de Poesia José M. Valverde, en llengua castellana. El tema és lliure i l'extensió del poema o del conjunt de poemes ha de ser d'un mínim de 80 versos i d'un màxim de 140; si el treball està fet en prosa poètica es compta per línies. El primer premi està dotat amb 400 € i hi haurà un accèssit dotat amb 200 €. Teniu temps de lliurar les vostres creacions fins al dia 6 de maig. En aquest enllaç trobareu les bases per si us animeu a participar-hi:

<http://bit.ly/22hTvrq>

34 anys. Per sectors d'activitat, la bretxa és molt més alta en el de serveis (24,39%) que en el de la construcció, amb un 14,96%, o en el de la indústria, que és del 19,28%.

Per tipus de contracte tenim una bretxa del 26,63% en l'indefinit i del 10,64% en el temporal, del 18,10% en la jornada completa i del 0,53% en la parcial. És a dir, que la precarietat és la que ofereix igualtat en els salaris a costa dels sous baixos. Augmenta el nombre de dones que cobren pensions contributives, però es constata l'augment de la bretxa en les prestacions econòmiques; els homes cobren de mitjana el doble que les dones. La pobresa continua sent una realitat insostenible en la nostra societat, la qual afecta moltes persones, especialment les dones i la gent jove.

Propostes d'acció

CCOO reclama que el Govern de la Generalitat desenvolupi la Llei d'igualtat efectiva de dones i homes i que desplegui plenament la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista, amb recursos humans i econòmics suficients. CCOO demana polítiques actives d'ocupació amb perspectiva de gènere i incentivar les empreses petites i mitjanes per negociar i dur a terme mesures i plans d'igualtat. També insisteix en la creació d'un sistema integral a Catalunya, fent xarxa amb els recursos i serveis locals i comarcals, de protecció, suport i seguiment a les dones que pateixen violència masclista per part de parelles o exparelles, sense que l'absència de la denúncia sigui un pretext per actuar des dels serveis públics.

CCOO reclama dotar la Inspecció de Treball de personal format i especialitzat en gènere que pugui actuar d'ofici per detectar i identificar discriminacions laborals, sobretot en professions feminitzades.

El sindicat exigeix que el Govern de l'Estat dediqui els pressupostos necessaris en la lluita contra la violència masclista i en el desenvolupament de les polítiques d'igualtat de gènere. I que els pressupostos de l'Estat garanteixin els serveis públics d'atenció social i dependència.

CCOO reclama recuperar l'assistència sanitària universal com a prestació pública gratuïta i de qualitat, sense exclusions; realitzar polítiques per posar fi a les desigualtats de gènere i de classe social en la salut i l'atenció sanitària, i eliminar la reforma de la Llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs. El sindicat reclama també polítiques actives de prevenció de riscos laborals amb dimensió de gènere, així com aplicar la durada i la prestació màxima del permís de paternitat que recull la Llei 3/2007 i la dotació de partides pressupostàries.

CCOO vol que es despleguin els jutjats especialitzats en violència contra les dones amb personal format i capacitat i recursos necessaris. I la urgent adopció d'un pla de seguretat i d'atenció digna per a les persones desplaçades, refugiades i demandants d'asil seguint les recomanacions de les Nacions Unides. ■

Consulta l'informe complet aquí:

<http://bit.ly/1QXu0VI>

Celebració del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones

El 8 de març, CCOO de Catalunya va commemorar el Dia Internacional de les Dones amb una concentració, amb la lectura del manifest i amb una acció reivindicativa (a la foto), a la porta de la seu central del sindicat, a Barcelona, a les 12 h. El lema, enguany, ha estat "Prou desigualtats, bretxes i pobresa". D'altra banda, el sindicat també va participar a la manifestació unitària que va tenir lloc a la tarda a Barcelona, des de la plaça de la Universitat, així com en altres actes organitzats des de la Secretaria de la Dona i Cohesió Social de CCOO a diferents poblacions catalanes i en diferents dates. ■

CCOO de Catalunya celebra amb una gran participació la Conferència de Dones i Homes i aprova el full de ruta per feminitzar el sindicat

Més de 7.000 persones responen l'enquesta

25 anys després de la Primera Conferència d'Homes i Dones de CCOO de Catalunya, el sindicat ha celebrat, el 3 de març, una conferència amb el lema "Feminitzant el sindicat". L'objectiu de CCOO ha estat identificar com avançar en propostes i en accions per aconseguir la millora de les condicions de treball i de vida de les dones, així com garantir la seva presència al sindicat i als centres de treball en igualtat de condicions amb els homes.

El debat ha estat obert a tota l'afiliació mitjançant una enquesta d'opinió que han respost més de 7.000 persones, per acabar en un procés presencial i una conferència celebrada el 3 de març, on han participat prop de 400 persones que han representat la gran diversitat del conjunt de l'organització.

Eixos centrals del debat

La Conferència de Dones i Homes de CCOO s'ha configurat sobre tres eixos de debat. L'eix de debat número 1 ha tingut a veure amb les accions i les prioritats del sindicat en clau de gènere. Parlem de plans d'igualtat a les empreses o de mesures en els convenis col·lectius per corregir les desigualtats salarials entre homes i dones. També analitzem com fer visibles les desigualtats de l'impacte de les condicions de treball i els riscos laborals, i com prevenir i sancionar l'assetjament sexual. L'eix de debat número 2 tenia com a elements centrals la participació i la conciliació. En aquest sentit, s'ha parlat sobre la distribució dels diferents temps de treball i de la cura de les persones que condicionen la participació de les dones al sindicat i als centres de treball. S'ha reflexionat sobre com s'ha d'organitzar el sindicat per millorar la presència i la participació de les dones i què cal fer per facilitar que les dones es presentin com a delegades a les empreses i puguin estar presents en els espais de presa

de decisions. Finalment, l'eix número 3 centrava el tema de la presència de dones al sindicat i als centres de treball. En aquest sentit recollia reflexions sobre qui negociava els convenis col·lectius i si aquests recollien aspectes com la conciliació, la jornada o la promoció, o també mesures de suport a les dones que pateixen violència masclista en l'àmbit de la parella. Aquest últim eix també reflexionava sobre la presència de les dones a les seccions sindicals o a les diferents estructures del sindicat i sobre quines mesures s'havien de prendre per facilitar la participació de les dones al sindicat i feminitzar CCOO.

La Conferència de Dones i Homes de CCOO ha fixat el full de ruta sobre l'acció i les prioritats del sindicat en clau de gènere. Però no només això. També ha marcat el que cal fer per adequar el sindicat de manera que permeti conciliar la vida personal amb les tasques sindicals, és a dir, que es garanteixi la presència activa de les dones al sindicat i als centres de treball. Feminitzant el sindicat es posaran les persones en el centre de les relacions laborals o del model productiu i econòmic. Per fer avançar la igualtat efectiva de les dones i els homes cal fer canvis en les formes organitzatives del sindicat, en les plataformes reivindicatives dels convenis col·lectius i en les polítiques públiques dels governs. ■

Sindicalistes, juristes i polítics mostren la seva defensa al dret fonamental de vaga

L'espai de Barcelona Activa, a l'edifici Mediatric de Barcelona, es va omplir de gom a gom el passat 4 de març en l'acte en defensa de les llibertats i el dret de vaga organitzat per CCOO i UGT. L'acte va comptar, entre d'altres, amb les intervencions d'Eduardo Rojo Torrecilla,

catedràtic de dret del treball i la Seguretat Social de la UAB; d'Andrés Pérez Subirana, president de l'Associació Catalana de Juristes Demòcrates; de Katiana Vicens, representant de CCOO al Comitè Econòmic i Social Europeu (que va ser encausada quan era secretària general del sindicat a les Illes Balears), i de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya. Els participants van destacar que no tots els drets fonamentals es tracten d'igual manera, i un exemple molt clar

és el dret constitucional de vaga. La mostra del desequilibri es veu quan uns 300 sindicalistes han estat encausats per exercir el seu dret de vaga, mentre que cap empresari ho ha estat per obstruir la lliure realització de la vaga per part dels treballadors. A l'acte també hi va assistir la presidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell, així com diversos representants polítics d'ERC, PSC i Catalunya Sí que es Pot. ■

Conveni de Cooperació entre la Fundació Pau i Solidaritat i l'Associació Catalana per la Pau

La Fundació Pau i Solidaritat de CCOO de Catalunya conjuntament amb l'Associació Catalana per la Pau (ACP) han signat el Conveni de Cooperació per l'acció conjunta en casos d'ajuda humanitària pels respectius àmbits de treball de les dues organitzacions en aquestes matèries.

En els últims anys s'han produït nombrosos desastres naturals i conflictes causant un gran nombre de víctimes que requereixen d'assistència i protecció immediata.

És per això que la Fundació Pau i Solidaritat i l'Associació Catalana per la Pau (ACP) signaren un Conveni que assenta les bases per a què puguin dur a terme accions conjuntes en matèria d'ajuda humanitària i d'emergència, accions que se sumaran a les que ja venen realitzant de forma conjunta com són les Brigades de Solidaritat.

Des de la Fundació Pau i Solidaritat ens alegrem per aquesta iniciativa que permetrà incidir en la millora de la situació de les persones víctimes de desastres naturals o conflictes conseqüències moltes vegades de les injustes relacions internacionals polítiques i econòmiques. ■

Esther Caballé i Pallarès

CCOO fa una crida a participar en la manifestació contra el racisme d'aquest dissabte 19 de març, a les 17 h, a Barcelona

Unitat contra el feixisme i el racisme, plataforma de la qual forma part CCOO de Catalunya, ha convocat una manifestació aquest dissabte, 19 de març, a les 17 h, amb el lema "#ProuRacisme!". El punt de trobada és l'estació de França de Barcelona, des d'on es farà una ruta antiracista fins al mar. Aquesta manifestació forma part d'una jornada internacional

contra el feixisme, el racisme i la islamofòbia, impulsada pels moviments unitaris d'arreu d'Europa. Les etiquetes i els missatges que s'utilitzaran en aquesta manifestació, a part de l'esmentat en el lema, seran: #RefugeesWelcome, #Stopislamofòbia, #StopLGTBIfòbia, #FeixismeMaiMés i Per la pau i la convivència. En finalitzar la manifestació tindran lloc esdeveniments lúdics, artístics i polítics entre els espais de plaça d'Antonio López, Port Vell, Barceloneta i Mar. ■

CCOO i altres entitats reclamen la igualtat d'oportunitats efectiva per a les persones amb diversitat funcional

L'article 27 de la Convenció sobre els drets de les persones amb discapacitat (ratificat per Espanya el 2007) reconeix el seu dret a treballar en igualtat de condicions amb les altres. Això inclou el dret a tenir l'oportunitat de guanyar-se la vida mitjançant un treball triat lliurement o acceptat en un mercat i en un entorn laborals que siguin oberts, inclusivament i accessibles a les persones amb discapacitat. A Catalunya, només el 22% de les persones amb diversitat funcional que poden treballar estan actualment ocupades. En els convenis del sector privat només el 40% tenen clàusules que fan referència a treballadors i treballadores amb diversitat funcional, i la inserció laboral –entesa com la incorporació de la persona amb diversitat funcional a un lloc de treball real en una empresa ordinària per treballar junts, en interacció i sense cap tipus de discriminació amb la resta de persones treballadores– ha patit un retrocés important en els darrers anys, tant en l'accés com en les condicions laborals.

Algunes de les entitats que agrupen persones amb diversitat funcional van presentar, ahir dilluns, un pla d'acció i un manifest obert a l'adhesió de les entitats que comparteixen el diagnòstic i les demandes per la igualtat d'oportunitat efectiva de les persones amb diversitat funcional.

Aquí trobareu el manifest: <http://bit.ly/1QR3AEz> ■

La Federació de Serveis a la Ciutadania organitza una jornada de revistes sindicals amb el lema "Reflexió, acció, comunicació"

El proper dimecres 16 de març, la Federació de Serveis a la Ciutadania (FSC) de CCOO de Catalunya realitzarà una segona jornada dedicada a la premsa sindical. La jornada tindrà lloc a l'espai L'Assemblea, pis -1 de Via Laietana, 16, de Barcelona, i tindrà el següent format:

10 h: Presentació de la jornada.

10.10 h: Taula rodona titulada "Premsa sindical, instrument per l'acció sindical". Hi participaran quatre seccions sindicals, el secretari d'Acció Sindical de la FSC de CCOO de Catalunya i el de la FSC de CCOO estatal.

11.15 h: Descans.

11.30 h: Com ens veuen els professionals dels mitjans de comunicació? Hi estan convidats quatre professionals de diferents mitjans de comunicació.

12.30 h: Perspectiva, una publicació per a l'anàlisi, el debat i la proposta. Tenim prevista la participació d'articulistes que han col·laborat amb la nostra publicació: Gina Argemir, economista i treballadora de CCOO en l'àmbit socioeconòmic; Aritz Cirbian, cineasta, i Pepe Fernández, secretari de Comunicació de la FSC estatal.

13.30 h: Cloenda a càrrec de Manuel Fages, secretari general de la FSC de Catalunya.

Us hi podeu inscriure, enviant un correu electrònic a: comunicaciofsc@cco.cat

ODS núm. 4**OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE**

NOM: garantir una educació inclusiva, equitativa i de qualitat i promoure oportunitats d'aprenentatge durant tota la vida per a tots

DADES¹:

• En l'àmbit de l'educació primària, la taxa total de matrícula va arribar al 91% en les regions en via de desenvolupament, el 2015, i la quantitat de nens i nenes que no van a l'escola va disminuir gairebé a la meitat a escala mundial.

PERÒ:

• La matrícula en l'educació primària als països en via de desenvolupament ha aconseguit el 91%, però 57 milions de nens i nenes segueixen sense escolaritzar.

• Més de la meitat dels nens i nenes que no s'han inscrit a l'escola viuen a l'Àfrica subsahariana.

• Es calcula que el 50% dels infants en edat de rebre educació primària, però que no assisteix a l'escola, viu en zones afectades pels conflictes.

• Al món, 103 milions de joves no tenen un nivell mínim d'alfabetització, més del 60% dels quals són dones.

• Els menors de les llars més pobres tenen quatre vegades més probabilitats de no assistir a l'escola que aquells provinents de famílies amb més recursos.

METES:

4.1 Per al 2030, la de vetllar perquè totes les nenes i tots els nens acabin els cicles de l'ensenyament primari i secundari, que ha de ser gratuït, equitatiu i de qualitat i ha de produir resultats escolars pertinents i eficaços.

4.2 Per al 2030, la de vetllar perquè totes les nenes i tots els nens tinguin accés a serveis d'atenció i desenvolupament en la primera infància, i a un ensenyament preescolar de qualitat, perquè estiguin preparats per a l'ensenyament primari.

4.3 Per al 2030, la d'assegurar l'accés en condicions d'igualtat per a tots els homes i les dones a una formació tècnica, professional i superior de qualitat, inclòs l'ensenyament universitari.

4.4 Per al 2030, la d'augmentar substancialment el nombre de joves i adults que tenen les competències necessàries, en particular tècniques i professionals, per accedir a l'ocupació, el treball decent i l'emprenedoria.

4.5 Per al 2030, la d'eliminar les disparitats de gènere en l'educació i garantir l'accés en condicions d'igualtat de les persones vulnerables, incloses les persones amb discapacitat, els pobles indígenes i els infants en situacions de vulnerabilitat, a tots els nivells de l'ensenyament i la formació professional.

4.6 Per al 2030, la de garantir que tots els joves i almenys una proporció substancial dels adults, tant homes com dones, tinguin competències de lectura, escriptura i aritmètica.

¹ <http://www.un.org/sustainabledevelopment/es/education/>

- 4.7** Per al 2030, la de garantir que tots els alumnes adquireixin els coneixements teòrics i pràctics necessaris per promoure el desenvolupament sostenible, entre altres coses, mitjançant l'educació per al desenvolupament sostenible i l'adopció d'estils de vida sostenibles, els drets humans, la igualtat entre els gèneres, la promoció d'una cultura de pau i no-violència, la ciutadania mundial i la valoració de la diversitat cultural i de la contribució de la cultura al desenvolupament sostenible, entre altres mitjans.
- 4.a** Construir i adequar instal·lacions escolars que responguin a les necessitats dels nens, les nenes i les persones discapacitades, que tinguin en compte les qüestions de gènere i que ofereixin entorns d'aprenentatge segurs, no violents, inclusivament i eficaços per a tots i totes.
- 4.b** Per al 2020, cal augmentar substancialment a escala mundial el nombre de beques disponibles per als països en via de desenvolupament, en particular els països menys avançats, els petits estats insulars en via de desenvolupament i els països de l'Àfrica, perquè els seus estudiants puguin matricular-se en programes d'estudis superiors, inclosos els programes de formació professional i els programes tècnics, científics, d'enginyeria i de tecnologia de la informació i les comunicacions, en països desenvolupats i altres països en via de desenvolupament.
- 4.c** Per al 2030, cal augmentar substancialment l'oferta de mestres qualificats, entre altres coses mitjançant la cooperació internacional per a la formació de docents als països en via de desenvolupament, especialment als països menys avançats i els petits estats insulars en via de desenvolupament.

PRIORITAT SINDICAL: alta

Apunta't a les Brigades de Solidaritat 2016

Les Brigades de Solidaritat són un compromís de caràcter voluntari, en la formació i sensibilització sobre els problemes que afecten els pobles del Sud i d'apropament a les realitats de les organitzacions socials i sindicals que treballen pel canvi social.

Les Brigades de Solidaritat 2016 es realitzaran durant els mes d'agost a:

- Colòmbia, amb la Fundación por la Defensa de los Derechos Humanos del Centro y Oriente Colombiano (DHOC) i Central Unitaria de Trabajadores (CUT).
- Palestina, amb Palestinian Farmers Union (PFU).

XERRADA INFORMATIVA:

- El divendres **15 d'abril**, a les 19 hores, a la seu de CCOO de Catalunya (Associació Catalana per la Pau i Fundació Pau i Solidaritat), a Via Laietana, 16, Barcelona.

Tota la informació sobre el procés d'inscripció i programa de formació:

www.estiudesolidaritat.cat

O escriu a brigades@estiudesolidaritat.cat

Acció Jove de CCOO, a la direcció del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya

Irene Ortiz, que forma part del grup coordinador d'Acció Jove de CCOO de Catalunya, ha estat escollida per formar part del secretariat del Consell de la Joventut de Catalunya, que aplega més de 90 entitats juvenils d'àmbit nacional i que recentment ha celebrat l'assemblea general ordinària. S'han fet les reparticions de les àrees de responsabilitat i des d'Acció Jove es coordinaran les polítiques d'ocupació juvenil juntament amb les d'habitatge, ja que CCOO considera que cal incidir en polítiques que ajudin el jovent d'avui a accedir a un habitatge digne. ■

ERIC LEE, FUNDADOR I DIRECTOR DE LABOUR START

“Un enviament massiu amb 230.000 correus electrònics als empresaris, als patrons i als governs té més efecte que no pas Twitter”

L'estat natural d'Eric Lee és la campanya. Es va sentir seduït pel món de la lluita política des dels anys seixanta i ara fa vint anys que és el motor i l'ànima del principal web de campanyes de què disposa el sindicalisme global: Labour Start. Amb una xarxa global de 700 voluntaris i més de 125.000 sindicalistes subscrits, aquest web s'ha convertit en la darrera esperança de molts i moltes sindicalistes al món i en un aliat fidel de les grans federacions sindicals quan volen internacionalitzar una lluita concreta. La història de Labour Start es compta per victòries i per derrotes, però tant les unes com les altres han permès sensibilitzar i globalitzar la lluita per tenir més justícia en el món del treball. En els darrers mesos Eric Lee ha tornat a les seves essències i organitza la campanya europea de Bernie Sanders per guanyar la candidatura demòcrata a la presidència dels Estats Units. Nosaltres el trobem en un seminari de responsables de premsa sindicals a Gdansk, Polònia.

■ Les campanyes per Internet han permès donar visibilitat a algunes lluites obreres importants? Quina és la seva història?

Els sindicats sempre han fet campanyes, molt abans d'Internet, fa més de dos-cents anys. Internet tan sols ha introduït una nova forma de fer-les. Als anys vuitanta vam començar a utilitzar la campanya per correu electrònic, i en això van ser pioneres les federacions internacionals, tot i que en una escala molt petita. Al segle XXI la primera plataforma de campanyes sindicals per Internet va ser Labour Start, que va començar com un experiment, com una plataforma sindical. Ara fa vint anys que hi treballem.

■ Actualment hi ha una gran oferta de webs que conviden a sumar-se a campanyes com Change.org i d'altres. Totes semblen perseguir el bé comú, però, de vegades, un té la sensació de perdre el nord i no sap per on començar.

És una opció personal. Nosaltres no escollim temes perquè ens semblin interessants, sinó que són els sindicats i les federacions mundials les que vénen i ens diuen en quin tema volen centrar la seva atenció. No fem més de dues campanyes al mes, però si algú vol fer-ne una cada dia tampoc li manquen ofertes. El criteri de selecció és important perquè la qüestió clau és la confiança. Nosaltres no cal que donem garanties quan si, per exemple, ens dona suport la Confederació Sindical Internacional (CSI). Ens basem més en la confiança que ens fan les organitzacions sindicals globals que en el nostre nom. En el cas de Change.org no es traca d'una organització, sinó d'una empresa que fa beneficis. Si tu aconsegueixes 10.000 missatges, ells el que tenen a canvi són 10.000 adreces de correu electrònic que després poden utilitzar.

■ Com comença una campanya de Labour Start?

Gairebé sempre és el sindicat o la federació internacional que ve i ens presenta la campanya. De vegades, com en el cas recent de Djibouti, amb un mestre empresonat, tenim coneixement del cas i preguntem a la federació si els interessa que fem la campanya. Després ens ajuden a organitzar el text i les fotografies i ens posen les imatges i el seu logotip. L'única campanya que hem començat per iniciativa pròpia és la de Regeni, el jove investigador que va ser assassinat a Egipte. Tot i que també en aquest cas el suggeriment ens va arribar dels sindicats italians.

■ Quins són els criteris per escollir o no una campanya?

Aquesta informació, és a dir els criteris per seleccionar una campanya, es pot consultar al nostre web. Ens centrem en la violació de drets laborals i en temes que tinguin un impacte global. Si és un

sindicat i un conflicte local no hi entrem. Hem fet, per exemple, moltes campanyes per a la Xina, i també per a països que estan en transició i que tenen una lluita sindical forta, com ara l'Iran o Turquia. Les campanyes locals es desenvolupen habitualment per mitjans locals.

■ D'alguna manera les campanyes per Internet fan molt fàcil la “militància”. Penses que repiular o fer un clic és realment una manera de comprometre's?

Sí, repiular és donar suport. Potser no en gran intensitat, però és un cert nivell de suport. Potser fer un clic és el suport més petit. Reenviar un correu a 100 persones és més efectiu; si organitzes una manifestació encara ho és més, i si fas una vaga de fam encara més. Repiular és només una altra forma d'activitat.

■ El que sembla evident és que amb molts clics es pot aconseguir un resultat. Quants èxits ha assolit Labour Start al llarg d'aquests anys?

Ho hem de posar en perspectiva. Un sindicalista del món de l'educació del Canadà que treballa amb l'OIT, Marc Bélanger, diu que Labour Start és fonamentalment una eina d'educació. Penso que té raó i veuràs el perquè. Hem fet deu campanyes pels drets laborals a Turquia i mai hem aconseguit una millora. Però pel mig hem educat i sensibilitzat milers de sindicalistes que ara coneixen la repressió en aquest país. Potser no hem guanyat, però hem tingut un resultat. O un altre exemple: a principis de l'any 2000 vam fer una campanya a Bielorússia, que és la darrera dictadura a Europa. Lukaixenko, el dictador, havia destruït un sindicat agrari i vam fer una campanya a la qual potser van donar suport no més de 100 persones, però que va qüestionar per primera vegada les llibertats en aquest país. Però també guanyem, i de vegades em sorprèn que ho fem, perquè no fem res més que enviar correus electrònics, tot i que hi ha companyies que són sensibles. Així de vegades guanyes, de vegades no, però sempre eduques i sempre aprens.

■ Dels molts canals, mitjans i aplicacions que tenim per fer campanya, quins diries que funcionen millor?

El correu electrònic continua tenint molta força. Si fem una publicitat amb 230.000 correus als empresaris, als patrons i als governs té més efecte que no pas Twitter. De vegades ens trobem que a Facebook la gent diu que li agrada una campanya o que la comparteix, però que no la signa. Jo prefereixo ficar els missatges directament a la bústia dels patrons. També sóc molt escèptic sobre Twitter, perquè és una companyia i pot desaparèixer. El correu electrònic no pot tancar, perquè no és una companyia, però Twitter sí que pot fer-ho d'un dia per l'altre i pots acabar perdent el teu compte amb els teus seguidors i tota una sèrie d'informació. Val la pena utilitzar totes les eines, perquè no costa res, però sempre tenint clar que no hi ha res que funcioni tan bé com els correus electrònics.

■ Pel que fa a la seguretat hi ha una pregunta que es fa molta gent, i és sobre la seguretat de participar en una campanya com aquesta. Les adreces que s'enregistren, s'utilitzen?

És el mateix que fa trenta o quaranta anys. En aquell moment si participaves en una campanya contra l'Iran, per exemple, el que feies era enviar el teu nom al Govern d'aquell país de manera pública. Si ho fas per correu passa el mateix. Hi ha gent que diu: "prefereixo no signar això perquè haig de visitar aquest país algun dia", però no hi ha cap diferència amb el passat.

■ Deixa'ns parlar d'una campanya concreta, d'una de les més actuals: la de Qatar.

La CSI ha fet un esforç increïble amb Qatar i s'ha centrat molt a aconseguir l'atenció dels mitjans. De fet el resultat és que ara hi ha molta més gent que té coneixement de fins a quin punt en aquest país no hi ha drets laborals. En aquest sentit ha tingut èxit, però d'aquesta manera és difícil influir en el fet que el país canviï de política o fer pressió sobre la FIFA.

■ Potser es tracta també d'apel·lar a les persones com a consumidores, d'estendre la consciència que amb la compra d'un producte també pot influir en el canvi.

Possiblement sí, però la força del sindicalisme és la capacitat d'aturar la pèrdua d'un lloc de treball. La nostra força és al mateix lloc de treball. Fa uns cent anys hi va haver una forta vaga a Suècia i els treballadors de Dinamarca, per solidaritat, van recollir jornals sencers per posar-los a la seva disposició. Això avui ja no seria possible. El grau de solidaritat que

hi havia abans de la globalització ja no es pot recuperar. N'hem de ser conscients. Et dono un exemple: fa poc la IUF, Federació mundial dels sectors agrari, restauració i turisme, va llançar una campanya que tenia per nom "Som els 53", referint-se a 53 treballadors de Nestlé d'Indonèsia, segons crec recordar. La campanya no era de boicot a Nestlé, sinó per exigir un canvi mitjançant peticions. I una per una les organitzacions s'hi van sumar i van començar a reunir diners. Els treballadors es van comprometre a donar el salari d'un dia, a expressar, en definitiva, la seva solidaritat d'una manera molt concreta: garantint que aquests 53 treballadors tindrien suport durant sis mesos en la seva línia de piquet. Aquella mateixa setmana Nestlé va rendir-se. És l'expressió concreta, sobre el terreny de la solidaritat, el que fa por a una companyia com aquesta. És la mateixa força de treball allò que tem.

■ Canviem una mica de tema. Si ho penses, és curiós que quan hi ha qui diu que la tecnologia comporta més individualisme, al mateix temps ajudi a fer emergir noves formes de solidaritat.

Es tracta d'un procés dialèctic en el sentit de com ho entenia Marx. L'auge de la industrialització crea la misèria per als treballadors, però al mateix temps fa possible que aquests es puguin constituir com a classe. Tornem a Marx. Evidentment que n'hagués destacat la part negativa, però també n'hagués mirat la positiva, per veure com aquestes noves eines poden reforçar la classe treballadora. L'impacte d'Internet en la classe obrera reforça l'internacionalisme. Els treballadors, fins fa vint o trenta anys, no eren realment internacionals. Les organitzacions internacionals van entrar en decadència i el treballador mitjà tenia molt poca informació del que passava més enllà del seu país. Avui sí que tenim coneixement del que passa a l'Iran, a Turquia, a Djibouti o a Egipte, perquè rebem correus electrònics i notícies constantment, com mai havia passat. Les federacions mundials estan experimentant que aquesta era obre possibilitats que no existien amb la impremta, que hi ha una clara voluntat d'internacionalitzar que no existia abans. No es tracta de la tercera o la quarta internacional, sinó que ara realment podem crear la primera internacional dels treballadors i treballadores.

■ Permet-me que acabi aquesta entrevista fent-te dues preguntes sobre la lluita que concentra en aquests moments una gran part de la teva activitat. Estàs fent campanya per Bernie Sanders, el candidat demòcrata d'esquerres. Es tracta d'una revolució com la del britànic Corbyn?

Corbyn és un tema diferent. Va tenir molt d'èxit mo-

bilitzant la gent que no tenia cap vincle amb el partit del Labour però que s'hi va apuntar amb entusiasme. Això és una conquesta molt important i un repte que semblava impossible d'assolir. La gent estava farta de la tercera via de Blair i Brown. Tot i així hi ha veus crítiques que pensen que no és la millor persona per liderar el partit. Ha estat durant dècades al marge, no ha exercit cap responsabilitat i, el que és pitjor, no dóna cap seguretat que pugui obtenir una victòria. I això és una cosa significativa, perquè molta gent pensa que es tracta de transformar la vida i no de donar una opinió. Per aquest motiu el que toca és pensar com tot aquest entusiasme que ha emergit al partit es podria convertir en una victòria. I aquí és on tinc dubtes sobre el lideratge de Corbyn.

■ Llavors la diferència és que Bernie Sanders sí que podria aconseguir la victòria a les eleccions. Podríem tenir el primer president socialista de la història dels Estats Units?

Sanders és un fenomen totalment nou en la política dels Estats Units. Jo he estat actiu en la política nord-americana des dels anys seixanta i mai he vist una cosa així. Els experts, davant d'això, haguessin dit: "és impossible! No et pots presentar com un socialista democràtic i guanyar unes eleccions als Estats Units". I quan més diu coses a l'antiga, que no s'haurien de dir, millor se'n surt. Està guanyant per la seva autenticitat i per la seva honestat. La seva oponent, Clinton, sembla massa professional, estirada, llesta, preparada per no ficar mai la pota. Arriba al punt que molts pensen que no és honrada. Però, a més, el missatge socialista està arribant als nord-americans. I hi ha dues raons perquè sigui així. En primer lloc, per la crisi, que, com a la resta del món, ha portat la gent a l'esquerra, ja sigui a l'Estat espanyol o a Àustria. En segon lloc perquè és la primera vegada des del final del teló d'acer que el socialisme deixa de ser un tabú. Abans no es podia ni esmentar als Estats Units, i ara resulta que un 40% dels joves pensa que el socialisme és una bona idea. Això era del tot impensable quan jo era jove. Així el final de la guerra freda i la crisi han creat una finestra d'oportunitat per al socialisme, i Bernie Sanders és un bon representant d'això, tot i que tingui 74 anys i que seria el candidat més gran que s'hagués presentat mai en unes eleccions.

Ricard Bellera